

Det tjener verken billedkunsten eller musikken når Jon Geir Høyersten bruker begrepet «Bergensbølgen» om det som skjer på den lokale kunstarenaen.

Kunstbølgen

FÅR ROS: Det svinger på kunstscenen i Bergen for tiden, og spesielt får Bergen Kunstmuseum / Kunstmuseene i Bergen med deres nye direktør, Erlend Høyersten ros.

ARKIVFOTO: KYRRE LIEN

BILLEDKUNST

DET SVINGER på kunstscenen i Bergen for tiden. I alle fall dersom vi skal vi tro Bergens Tidendes usedvanlig rause oppslag (BT 07.11.) av den store utstillingen av bergensk samtidskunst (BGO1) som nylig åpnet i Bergen Kunstmuseum. Og at det virkelig er stor aktivitet i det bergenske kunstliv for tiden, fremgår ikke bare av utstillingen selv. Det fremgår også av det til utstillingen spesialtegnede kart over galleribyene Bergen, hvor nystartede, kunstnerdrevne gallerier og atelierfelleskap formelig står i kø. Samt av de fire oppstilte videoskjermene med intervjuer av dem som har gått i bresjen for «det nye» ved at de har tatt initiativet til og fungert som ledere for de nyetableringer på kunstfeltet som har ført frem til dagens situasjon.

Jeg kan dessuten ikke uten en viss stolthet konstatere at min egen arbeidsplass har en ikke ubetydelig andel av æren for denne gunstige utviklingen. Det fremgår av kunstnerens CV, gjengitt i utstillingens katalog. Langt de fleste (ca. 90 %) av de utstillende kunstnere er utdannet ved Kunstthøgskolen i Bergen eller ved dennes forløper, Vestlandets Kunstakademi.

FOR DENNE storslåtte mønstringen av bergensk samtidskunst fortjener Bergen Kunstmuseum / Kunstmuseene i Bergen med deres relativt nyslåtte direktør, Erlend Høyersten, utvilsomt stor honnør. Samtidig som Bergens Tidendes redaksjon fortjener ros for den solide oppfølgingen i avisen. Når jeg like-

vel ikke føler meg helt tilfreds, snarere litt nedstemt, etter å ha lest oppslaget i BT, må dette sees i sammenheng med den måten, hvorpå de intervjuede personene fra det bergenske kunstliv, trolig hjulpet av Bergens Tidende selv, trekker inn musikken i et forsøk på å gi et bilde av situasjonen på kunstfeltet.

Et eksempel på det siste er når kunstneren Silje Heggren snakker om «musikkbyen Bergen» i samme åndedrett som hun omtaler den bergenske

HAR SAMTIDSKUNSTEN LITT FOR OFTE LATT SEG FRISTE TIL Å «TA BØLGEN»?

samtidskunsten («kunstbyen Bergen»). Eller når Høyersten referer til «Bergensbølgen», når han ifølge reportasjen «trekker paralleller til musikkmiljøet». Det er slike uttalelser som gjør meg urolig for samtidskunsten. Man skal ikke være særlig bevandret i samtidens retorikk for å skjønne at det er populærmusikken, og spesielt rocken, som her refereres til og som herved opptrer som annet sammenlikningsledd – og målestokk (parameter) – for samtidskunstfeltet.

OG MIN BEKYMRING blir ikke mindre av at slike uttalelser ikke bare fremsettes av unge, relativt uerfarne kunstnere, men også av Høyersten selv, «direktøren for det hele». Det man i mine øyne oppnår med dette, er ikke bare å

ramme kunsten, som herved sammenlignes under sitt nivå (eller «med galt segment», for å si det på byråkratspråket). Man rammer i virkeligheten også musikken, dvs. den seriøse samtidsmusikken, slik den ivaretas av Grieg-akademiet, av Institutt for musikkvitenskap, av Ultimafestivalen o.l., ved totalt å ignorere disse miljøene. Ved i praksis å late som om de ikke eksisterer.

Og dette gjør man ironisk nok uten å tenke over at man herved nekter disse miljøene det som ansees som en selvfølge for kunsten, nemlig å la det være opp til fagfeltet selv – det som i kunsten heter Kunstinstitusjonen og som i musikken pr. analogi skulle kalles Musikkinstitusjonen – å bestemme hva som med rette skal kalles (seriøs) samtidsmusikk. Og, kunne man tilføye, uten å tenke på at dette er miljøer som i utgangspunktet sliter tungt, langt tynge enn den tross alt relativt populære samtidskunsten, og som dermed virkelig kunne hatt behov for og fortjent billedkunstmiljøenes støtte og solidaritet.

DET ER imidlertid ikke musikken, som i mine øyne først og fremst er å beklage ut fra det ovenstående. Den har gjennom sin selvalgte upopularitet i alle fall vist at den ikke er til salgs og således tatt vare på sin sjel. Spørsmålet som BTs reportasje i mine øyne i siste ende stiller, er om det samme kan sies om samtidskunsten – om også denne kan sies å ha tatt vare på sin sjel – eller om den litt for ofte har latt seg friste til å «ta bølgen».

KULTURMINNEVERN

Mye mer penger til kulturminnene

CHRISTOFFER KNAGENHJELM skriver i Bergens Tidende 9. november at statsbudsjettet er bedrøvelig lesning for eiere av fredede kulturminner. Han spør om regjeringen satser på kulturminner.

RIKSANTIKVARENS BUDSJETTER har økt med 70 prosent siden 2005, derfor er mitt svar et utvetydig ja. I 2009 la jeg blant annet frem et budsjett som for første gang rundet 400 millioner kroner. Det beste budsjettet i kulturminnevernets historie. I 2009 kom i tillegg tiltakspakken på 228 millioner.

RIKSANTIKVARENS STAB HAR bare økt med noen få personer i samme periode. Økningen i budsjettene har nesten uavkortet gått til eiere av fredede hus og støtte til mindre arkeologiske utgravninger på privat grunn. Aldri før har private eiere av fredede hus hatt mer penger tilgjengelig. Selv med ingen økning, er kulturminnevernet i Norge godt skodd for å møte de utfordringene vi står overfor i 2011. I tillegg har vi i den første rød-grønne regjeringsperioden økt kulturminnefondet med en milliard kroner. Fondet er nå oppe i 1.4 milliarder kroner og deler ut 60 millioner i året.

JEG FORSTÅR at Knagenhjelm som forvalter familiens gamle eiendom har store forpliktelser. Familien Knagenhjelm har i flere generasjoner vist stor vilje til å ta ansvar for bygningene på Kaupanger hovedgård og vært en viktig støttespiller i arbeidet med å ta vare på Kaupanger stavkirke. Vi oppfatter familien Knagenhjelm og alle andre eiere av fredede hus som viktige samarbeidspartnere i arbeidet med vår kulturarv.

DERFOR ARBEIDER VI for å bedre forholdene for eiere som tar ansvar for sine fredede eiendommer. Det arbeides med å lage bedre og mer forutsigbare rammevilkår for eierne. Foruten mer tilskudd, har Riksantikvarens gjennomgang av fredningene bedret dialogen med eierne. Vi vil også se om det er mulig å forenkle eller styrke dagens mange tilskudds- og støtteordninger. Samlet skal vi bidra til bedre vilkår for eiere og et bedre kulturminnevern.

ERIK SOLHEIM
MILJØ- OG UTVIKLINGSMINISTER

WENCKE QVALE

Lektor i kunsthistorie, Kunstthøgskolen i Bergen

MIDT I KULTUREN

Dette bygget står vi bak. Det skal bygges.

KULTURMINISTER ANNIKEN HUITFELDT
VIL IKKE HA MER DEBATT OM NYTT
BYGG TIL NASJONALMUSEET, DN

Jeg er ikke redd for at private aktører skal tape på NRKs vekst i nye medier

FORNINGSMINISTER RIGMOR AASRUD,
DN

Den dag i dag påvirker Hitchcocks «Psycho» filmskaperne verden over

VG

Skal NRK være innkjøper og bestiller, eller produsere kjerneproduktene selv?

KOMMENTATOR ANDREAS WIESE,
DAGBLADET